

Da jeg stod i et fransk supermarked i efterårsferien, så jeg en tube Colgate, hvorpå der stod noget à la *blanchissement sensationnel*.

Forleden i Fakta så jeg samme tube, men her stod *sensation whitening*. Flere og flere varer herhjemme sælges i rent engelsksproget indpakning, selv ikke en lille dansk mærkat gider man ofre penge på længere. Når vores dagligvarer på denne måde får engelske betegnelser, forstår jeg godt statistikken fra seneste udgave af *Nudansk Ordbog*: Af dens tusind nye ord er de 800 engelske. Dét er ikke en udvikling af det danske sprog – det er en afvikling af det danske sprog.

Jeg har fra studerende på dansk og litteraturvidenskab hørt, hvordan flere og flere unge studerende har svært ved at

læse forfattere fra 1900-tallet! Johannes V. Jensen og Henrik Pontoppidan, begge nobelpristagere fra den *moderne* del af vores litteratur, kan kun læses under ledsagelse af utallige ordbogsopslag, forlyder det. Hvorfor? Fordi sprogd udviklingen i disse år – primært gennem presset fra engelsk – går så stærkt, at (yngre) danskere mister gehør for det danske sprog og dermed også adgang til nationallitteraturen. Et folk, hvor det kun er en elite, der formår at læse tekster, som er ældre end fyrre-halvtreds år? Hvad bliver dét for et folk?

Cand. mag. i retorik Christian N. Eversbusch til Modersmål-Selskabets debatmode om sprogpolitik 1/2 2007.

